

En kristnet Muhammedaner.

Midt i Juddens ligger den betruete Stad Semara, beligg i Hindernes Bane ved sine Ruiner, sine Tempel, sine Kludekister, til hvilke Tullader strømmet kommen fra alle Kanter af Landene mellem Himalaya og Bay Bantarin.

I disse Da leser en lille Jodrisant og Skrifteer, hvis Socialitet er forbeholden af og Soudet med sølvere søls- og guldbrøderende Silvestoffer. Han heber Abdul Samid og er Muhammedaner af Tro. Denne Mand har en Søn, Jan Miah kaldte han ham og lod ham spille i al muhammedansk Bidsens og østog ham i sin Fortælling, da han var bare fire gammel.

Den unge Mand viste sig at være meget ærerig og tillige en fortrolig Fortællingsmand. Men det gik ham, trods hans gode Raar og glimrende Udgifter, som hin Toldernes Overste i Jeriko, som var meget rig men dog ikke tilfreds. For at finde Fred staderede han med sin Kone og alle sin muhammedanske Troslidelsester.

Jan Miah's Familie besto af Samtillerm, de kaalste restende Muhammedanere. Men han fandt meget i deres Liv, som var uoverensstemmende med deres Barre; han forargedes lidt herover og gik over til Sjakterne, en Slags muhammedanske Paster, som poanfær at de er Jodshæver af den egte Muhammedanisme. Men heller ikke her fandt han uralige Djerte Dille. Han langtes efter noget andet og bedre; men hvad det var, og hvor det var, havde han ingen Anelse om.

Hader alt dette var han imidlertid bleven 26 Aar gammel. Paa den Tid fandt han en Kone Dag i sit Hjem en Dag, han aldrig før havde set. Det var et Kistlamente paa Arbejdsdraget, et Sprag, som er en Blanding af Juddisk og Persisk og færdig med arabiske Bogstaver, og som i Indien er, hvad Frank er i Europa, et Slags Hællingsdrag. Dette Kistlamente havde en Missionær langt tilbage i Tiden forværet Abdul Samid. Denne havde virkelig lært Bogen, men i en fremd Land, og han havde rundt om i Marginen nedskrevet Modsigelser.

Da fandt Bogen i den ligesom Samlet. Den unge, søgende Mand fandt

at her havde han, hvad han havde søgt for længststundt og saa længe. Jo længere han læste, desto flere blev Bogen ham. Heller ikke Mulla var for Joderen det sterke Juddisk, som havde modtaget. Denne blev beundret; thi han elskede Sømmen saare høit. Da han ikke maagte at udvise Kundskabet som Bogen havde gjort paa Sømmens Hjerte, overtalte han denne til i det mindste i udvortes Hensende at vedblive med at være Muhammedaner.

Det gik imidlertid Jan Miah, som Drømningen af Ethiopien's Skatuefter, som ikke læstod bogd han læste, fordi ingen havde forklaret ham det. Noget forstod han ganske vist, og det var nok til at overbevise ham om, at han, som hidtil havde et af halsende Brønde, der ikke kunde holde Vand, nu var kommen til den levende kilde. Men uanset dette valgte, at af det i ham lod et Maad som fra en Dønde: "Hoi! Hoi, mere Vand!" Som lystede sig til at overvære Skadepastiser, og meget lod han til Gud om at han dog paa sin Vel maatte møde en laad Kristen, som havde lært Sagen for ham og læse den Læs, som han endaa stampe med.

Consider havde han paa en indlydende Skatuefter, som bemodte ham til det angulste firkellige Missionærsløbs Missionær Paumann, fra nu af overvar han regelmæssig Søndagsgudsstuen, og hver Middag og Aften sadde han Undervisning af Missionæren. Efterhaanden frem han bleve ind i Søndersjendelse og derfra til alvorlig Anger og lidelig Fortrodselse. Men "Kvæll Børns bryd jeg for hans Søn", som han sagde. Skærsne Hæder, og Seien oprandt; hans Hjerte fandt det saa længe søgte Fred og Gode. Han mangede dog endnu Daaben og langtes efter ved den at blive indpudet i Kristus. Men det var en stor Hindring helen, og det var Hustruen frem han indelig elskede, men som erklærede, at hun heller vilde døie sig end at gaa over til Kristendommen. Denne Hindring blev dog fjernet. Mandens Tro leiede over Hustruens Bante, hendes Hjerte blev vundet for Kristus, og hun var rede til at følge sin Mand gennem Daadens Bunde ind i Jesens Rige.

Kaldt om, hvad der var fort, og hvad der foretog med den rigt, an-

seede Mand og Hustru, for siden om og valte uoldsvant Mære i den muhammedanske Verden. Der blev gjort store Anstregelser for at drage tilbage eller ialtald holde igen. En Alet Ruffler kaldte Jan Miah til Samtale, som den holdt i flere Dage og Ratter igjennem. Cydon med Bennen blev Striden lært. Men alle Modgrunde vedede ikke et Jung for ham, med hvem de var rettede. Tilslut erklærede en af Rufflerne: "Det er forlystet og forlyst at overbevise ham; han er altså kristet." Disse Samtaler hjente kun til at befæste hans Tro paa Kristendommen, og det velsede bestemte til, at det Spørgsmaal: "Hvad er Sandhed?" blev opløst og drøftet i flere Maal end Miah i Semars og Cincan, hvilket allet foranledigede, at der blev solgt mange Traktater og andre færdige Skrifter.

Den første Prædike for Jan Miah var det dag, da han meddelte den gamle Joder sin og sin Hustrus Beslutning om ved Daaben at indtræde i den kristne Kirke. Joderen blev aldeles overvundet, kastede sig ned for Sønnens Fødder og udgjød en Strøm af Tårer. I sin Rød stode Sømmen til Missionær Paumann og sagde med taarefuldt Høst: "O, hvor stærk er Taarerne Fortsigelse. Jeg kunde tænke Misandring og Hæne solgt som Slave, men min Faders Tårer er tungt at bære."

Den 17de September blev Jan Miah og hans Hustru døbte, blottede for alt, udskilte fra sit Familienhem. En stor Kæmpehaare overvar Daaben, som fandt Sted i en Kirke. Missionær Paumann havde frygtet, at der den Dag skulde blive Uroligheder fra Muhammedanernes Side, men alt gik stille og rolig for sig. Cydon Gæstparrets Hver blev døbt. Alle antog de nye Navn i Daaben. Manden blev kaldt Vilmar Miah, Hustruens Kath, deres Datter Ramal Miah og Sønnens Miah, og en Hviden Ulge til Navnet Vodia. Strafs efter Daabehandlingen havde fundet Sted, næste en af hans Venner, som ikke var fjern fra Guds Rige: "Du har handlet ret, Brøder; jeg ønsker at jeg havde dit Rode!"

Vilmar blev anbragt paa en teologisk Arreanstalt i Allahabad, hvor han efter sit eget Løfte addannedes til at blive en Ordets Tjener hos den

Derre, som han har holdt af sit gamle Djerte.

Missionær Paumann fortæller, at Vilmar's Fødder mange Gange var besøgt ham og solgt modige Tårer over, at han havde været nødt til at forlade en Søn, som altid havde gjort ham Glæde, og som han ikke havde andet imod, end at han var bleven en Kristen.

Det er det gamle danske Ord som siger: "Ten, som tager Barnet ved Daanden, tager Faderen ved Hjertet." Naar en Forbærre i disse Tilfælde saa hændig havde lovet Sømmen ved Daanden, som var man haabe, at det ogsaa maatte gøre Juddisk paa den gamle Faders Djerte, som han, inden hans Dødsforløb, maatte komme til med Sømmen at se Guds Ræd, som er "Skælsøst, der aldrig gaar ned."

Det rette Jernbanetog.

Jeg stod en Dag, fortæller en Englandsmand, ved en Hællinghallen paa en af de store Smedebaner i det nordlige England. Under nogle Minutter lod Signalet for Togets Afgang, og jeg tog Hællinghallen ind i en af Sædrene, da jeg bemærkede til en af Arbejdsmandene mange Liverpool som min Kællers Mand.

"Dette Tog gaar ikke til Liverpool, men til Northire", var hans Svar. Ræppe var jeg blevet af og kommet paa et andet i Rødeden staaende Tog, lævend det i hullet jeg virkelig havde fiddet, lede bort og herte sine Forlogeter langt fra det Sted, hvortil jeg var bestemt. Men hvor glad og taknemlig var jeg Me over, at jeg ikke havde opdaget min Feilhed. Men at jeg endnu samme Aften kunde være i Liverpool.

Jeg saa her et træffende Billede, som bragte mig til at tænke paa et andet Slags urigtig Nitog og paa de mange, som rejser med det. Ved at tage fejl af Guds Fællers Vel, forspilder mange den Fred og Glæde, de ellers kunde nyde, og naar ofte, efter en lang Fart, med Sorg opdage, at de har forlyst Maanedet, jo har af en fejlskrævet Maanedet. Andre lærer aldrig at indse Billedet, for det er forlyst, og gaar saaledes ganske Vil af Opmærksomhed. Af Væmmelse tror ofte, at de er paa Veien til Salligheds Land, medens de dog

fredes paa en Del, som fører dem i modsigelse. Allet skrider frem og borte Dog fører dem længere bort fra Gud og det menneskelige Gjern. og alligevel tror de, at de dog tilfældigt lykkelig skal komme der.

"Mangen Del tykkes en Mand ret, men det sidste derpaa er Dødens Del." (Esbj., 14, 12).

Tant paa Saul. Han havde af Gud faaet en Befaling, som han for endel ophold, og han roste sig derfor af sin Lydighed og Trofasthed. Men Herren havde feet hans Ondskab, Israels Konge tilligemed Baarene og ternes Konge tilligemed Baarene og Officerne, og han lod dem sige, at han havde forlovet ham som Konge. Tant paa Jeronimus i Vagnellen. Han talter Gud for det gode, han tror at han har gjort, og for, at han ikke er som andre Mennesker. Han nærer ikke den ringeste Tvivl om, at han staar høit i Guds Nærvær. Men det forholdes sig ganske Omvendt; thi han er endnu i sine Synder og alligevel i en usalig Tilstand. Han gaar hjem med hele sin Syndeburde hvilende paa sine Skuldre. Medens han roter sig af at være noget, bedrager han sig selv og forbliver under Guds Bredde og Fordømmelse.

Han tager tillid af Kristendommens vigtige Sandheder er Sjælens Død og Fordømmelse. Underlig derfor være den Del, da vunder, og det Maal, hvortil den fører. Prøv dig selv i Guds Ord. Du Underlig Grundens for dit Gaa. Giv mig sigt paa de Ting, som kan tilblende dig. Tant over, hvor let det er i Sandhedsbogen at gjøre Feilgreb. Han sig, at der har en ond og listig Hende. Satan er en ond Bedrager; han bedrager dine stærke Fortællere; han lærer Menneske allerede i Apostlernes Dage at forvende Evangeliet, og det Dog idag er det fremdeles hans Opgave at drage Menneskene bort fra Sandheden. Du kan læse, forlader han Mennesket til at arbejde Ulydighed imod Guds Bud, men naar det ikke lykkes, bestræber han sig for lidt efter lidt at forvende Sandheden for det.

En af de almindelige Grunde, hvorfor Menneskene som let bedrager sig selv, er den, at Sandheden, som den omdøbte i Jesus, ikke behøver det naturlige Menneske. Denne Sandhed lærer det nemlig i Skrevet og allet det des hjælpeløse, forlader Tilstand. Den omdøbte det des Synd og vidner at i Mennesket her intet godt. Det falder en almindelig Fordømmelsesdom over alle Mennesker og siger dem, at der er ingen Forretning; thi alle har siddet og satte den Mod, de skulde have for Gud. Den udsloar alle halve og forfængelige Tanter. Den kræver et nyt

Djerte og en ny Mand. Den tillader ingen Afgud og opslut sin Troen i Menneskets Sjæl. Men herpaa vil ingen gaa ind uden Guds Rådets Oplysning. Derfor venter Synderen sig til en lettere Del og søger at undgå Evangeliet's Fordømmelse. Men ved en eller anden uautoriseret Gudsfrugtighedsbevægelse eller ved Uværelsen af sine borgerlige Pligter.

Men der er endnu en Karlag til disse sørgelige Svindere. Som mange Mennesker læser og tankefulde ikke Skæffterne; de tænker ikke efter den heri omdøbte Guds Vilje. Da Herren bebrejdede Schumers heres Koldhed om Dødsdommen, angav han som Grund herfor: "J forer vild, idet J ikke hører Skæffterne, ei heller Guds Ordt." Matt. 22, 29). De Menneskene dog vilde lære en Hvid Del af Guds Ord daglig og derved bøde om den Dødsdoms Oplysning, skulde de ikke blive i Mørket, men finde den rette Sandhedsvej ved Troen paa Kristus. Men man læser Dagens Bøger osv., men Bibelen lægger tilside.

En troende Mand saa en Dag i et Hus en høit Bibel. Han tog den fra Gulden og stov i Skabet med store Bogstaver U. L. Da han spurgtes, hvad han mente dermed, gav han følgende Forklaring:

"U. L. betyder: Ud Tjener. Du har Guds Ord, men du er for lad og trang til at læse det. Han sig, forledes det gif den onde, Lade Tjener. Han blev kaldet fra sin Herrens Hus til i det døbte Mørke, hvor der er Grand og Trængsel Guds!" (Matt. 23, 30).

Om du høit har forsvær at læse Guds Ord, saa begynd nu. Hver Dag efter Dag i det, som en Grube arbejder leder efter Guds og Sels. Gjør det med Hlid og under Bøn, saa skal du have store Rigtigdomme og Skatte. Og Bibelen er givet dig, for at du skal lære at høre og tro paa Guds Ordets Frelse; som kan for at læse og frelse det, som var forladt. Vær at se Kristus paa hvert Blad, og jo mere du læser, desto mere skal du lære at elske og fortrøste dig til den Herre Jesus, idet du engang loar se ham Ansigt til Ansigt.

Kristus — Kirken's Hovedhjørnesten.

Vester Jants fortæller: "Tager jeg ikke fejl, saa var det i gamle Nürnberg, jeg for mange Aar siden saa en Skuffe af Billeder, der ikke alene var Grand af sin Røde og sit Skindværk, men ogsaa af andre gode Grunde tiltrakt sig min Opmærksomhed. Det var en Træffarretarbejde, en Ornat, der fremstillede vor Herre Jesus Kristus og hans Apostler. Jesus stod, som det som

mer sig, stærkt; under hans trinns de tolv. Under Kristusbilledet var en Skuffe. Drevet man paa den, saa lyndede ikke blot denne Figur, men ogsaa alle Apostlerne tabte Ujevne og faldt ved den mindste Bevægelse og faldt om, erindret hende man frue hver enkelt sig, uden at det havde nogen Rødtalende paa Kristusbilledet.

Jfr. sandt, den gamle Bæster, der arbejdede Billedet som kunstfærdig har derved holdt en vatter og vigtig Brødfæsen for alle sine Beundrere haande far og nu —? Den lyder saa: "Tag Hæderens Kristus ud af Kristendommen, overbevis ham om en Synd, mal ham med en eneste Plet og alt falder sammen. Alle Apostler og Profeter er da intet; de falder med ham; derved Tro er da Dødsfald, og derved Brødfæsen forsvindelig. Dermed behøver Guds Menighed paa Jorden ikke at fortælle, om lidt og her en Apostel eller Profet falder. Guds Menigheds Tilværelse staar ikke derfor i Fare.

Kirken — et Skib.

Den gamle Erikssønnus siger:

Kirken sejler gennem denne Vred som et Skib. Gud er dens Styrmand, de helliges Skare dens Besætning. Jøde i den store det hellige Kors, opreist som en Mast; derpaa slæber den evangeliske Trod Sels, som fuldtes af den Helligaands Veit, og demen af denne seiler den ind i Paradiset og det evige Livs Hav. Underbare Skib. Du er bygget efter Guds Tegning. Ikke en Tomme over, og ikke en Tomme under det himmelske Raad. (1. Kor. 6, 15 og 7, 5). Dit Kommand er Guds Ord, dine Sels Troen, dit Mast Søalet, dit Mastslang Bønner, dit Mastgrund den sande Guds Trofasthed. O, maatte vi paa den Dag da Erkeengelens Mast skal lode, lig en Skuffe i Stormens Drøn, være befærdet som en dorebar Vanding i dette Skib.

Hvem hører til den sande Kirke?

Den begyndte Skækkedøse var Freit i Berlin i Midten af forrige Aarhundrede. Den stode her i mange Aarhundre velgignende Hjer-

Studebaker's

"I've had my Studebaker 15 years—and not a cent for repairs"

A word of just praise for a wagon that has done its work faithfully and well.

Men become attached to their Studebakers — proud of them.

Because they realize that a Studebaker is built on honor and with an experience in wagon building that dates back to 1852.

Studebaker wagons are a result of that long experience, coupled with a desire to build the best wagons, not cheap ones.

And when your dealer says "Buy a Studebaker — there's no better wagon made" he's giving you the verdict of a million farmers. He is not asking you to try an experiment.

Farm Wagons	Trucks	Delivery Wagons
Heavy Wagons	Traps	Barrows
Business Wagons	Four Carts	Harrows

See our Dealer or write us.

STUDEBAKER South Bend, Ind.

NEW YORK CHICAGO DALLAS KANSAS CITY SEVER
MINNEAPOLIS SALT LAKE CITY SAN FRANCISCO PORTLAND, ORE.

ning. Den havde en merklig Gavn
baade til at bygge og træde. Engang
kom hun ind i et Semselskab, der
havde tænkt sig om hin til Opbyg-
gelse, spurgte hun:

„God er Gudstegen for at blive
salig?“

Den ene svarede hende, den anden
blev, men Svarene blev forskellige.
Undelig sagde han: „Nel. Gudstegen
er at gaa paa Balthersdøds Op-
byggelse. De, som gjør det, bærer til
den kristelige Sviertørde, ikke
saa!“ Det var ikke slet for at en
Del af hans Menighedsmedlemmer
havde begyndt at have sig over andre,
foldt de saa sletlig sig og lærte Hol-
kersdøet. De forlod Tugten, og
Lagten blev.

—
Hvor længe vil De blive i Kirken?
—

Omkring 60-Aarsene var der en
stærk uendelig Beorgelse i Sverige.
Mange vægnede op af sin Svende-
sken og kom til Gud; men ikke
saa af disse blev Vette for de forskel-
lige Selter, der fandtes i Landet, og
saa, hvor menige de eller var indbyr-
des, dog var endog saa at kalder
Slatolsten som „Babel“ og den
„Store Skjæg“. Ingen oprigtig Tro-
ende kunde med god Samvittighed
forblive der, mente de. Under
disse alvorlige Bedrøvelser var den
berømt Karl Olof Rosenius's
Værksomhed af megen Betydning for
den svenske Kirke. Han blev ofte af
Sjællens ansættelse om at gjøre katten
Sag med dem og udtræde af Kirken.
Men herud var han ikke af Læreren.

„Hvor længe tænker De at forblive
i Kirken?“ spurgte engang laadan
Selterer ham tilfaldt, efter at han i
Tørstet længe havde siddet med ham
om Udrædelse og med tvende For-
ter Høitst Kirken Brød.

„Saa længe Kristus er der“, var
Rosenius's korte, og hørende Svær.

„Men hvor længe tror De at han
er der“, spurgte den anden.

„Saa længe Menneſker der findes
paa“, svarede Rosenius; thi
hede er ikke et Værk af Djævelen.
Som, som selv er Uret, kan ogsaa alle
ne fæde Menneſkene til et mit Vær.“

—
**Hvor Bedre var tilhænger, har
Herren besatet Selvindsen af være.**
—

Stemandsvært Knudsen fortæller
(Amsterdam 1883): En Formiddag
kom 6 Stenmand op paa Værelset.
De skulde netop afslutte tre
en Ollandshaver, hvormed de var
komne til, og skulde nu gaa hjem.
Men lærend de forlod Skiftet gæstede
de gjerne i Kællingskab af lære Guds
Ord til Formaning og Opmaning.
Da var det deres Gavn, at jeg vilde
tale til dem over en af dem udoelgt

Leff. Jeg saa ikke beskriver hvor
glad og beoværet jeg blev over denne
Begjæring. Med Glæde efterkom
og deres Erkte, og vi havde en rig-
tig oplysende Stund sammen med
Guds Ord's Væning og Betragtning
saa Estrelang og Paa.

Efter Andagten talte vi længe sam-
men. Den ene, en gammel Vaade-
mand, fortalte, at han for mange
Aar siden blev døbt til Gud i Vind;
men saa var han igen i Kællens Vind
slet efter slet tænket her. Han var
bliven efterladt i sin Besættelse af
Guds Ord og saa i sin Selvtugt,
det gamle, det fortrolige Hjertesam-
fund med Presteren var efterhaanden
opgaaet. Men paa denne sidste Kælle
var Herren ligesom bleven som for
stærk; han var ved at sænke sig af
Det eller vægnede op af Selvtugten,
havde efter begyndt at søge Jesus
for Mær, og nu havde han fundet
ham igjen. Glæden lygte ud af hans
Døse, da han fortalte dette, og man
maatte glæde sig med ham.

En anden unge Mand fortalte at
han ogsaa var kommen til Gudsfor-
mædning paa denne Tur. Han havde
i 11 Aar været om paa fremmede
Stæde og havde overalt tænket sig i
Sjælden. Han havde altid siddet en
Brød i Samvittigheden; thi han havde
ikke fundet glæde i Guds Ord
saa han havde hørt af den Prell.
Han forstærkede ham, ligesom han
Lid eller anden havde modtaget for-
maninger fra denne sin Sjæleslæger.
Men han havde dog altid forsøgt at
bygge sig den faldende Skjæl. Saa
var han kommen endog paa dette
Sted i Kællens. Og det var lige-
som Herren's færlige Vælgelse havde
blevet over dette Sted. Thi der
var ogsaa han endelig bleven indhen-
tet af Jesus; der havde han søgt Um-
til at tale til hans Hjerte, viste
saa hans Sund, men ogsaa om
for ham om sin Noede. Omstede
ville og ubemærket, uden at nogen af
hans Omgivelser anede det, var Her-
rens Indringen foregaaet. Saa var der
for Herrens Indring ikke slet Mærke
hans Høilgerte Kammerater i Sjælden,
men ogsaa blandt de Træende om-
gærd, da han en Aften hode i Ruf-
us besættelse, at han var døbt om til
Gud og saa nu af vilde lese for ham.
Saaledes over Herren sin Gjerning
idover den gamle Jordens Stæde.

Herud de 6 Stenmand havde brugt
Kirken et Efter, tog vi en direkte
Afsked med hinanden. Paa Nyttid-
sind paa Værelset denne For-
middag glæmte jeg ikke slet.

—
Kinder og den gamle Mand.
—

Da Luther som Mand i Angvinsten-
stillet i Wittenberg besandt sig i den

inderste Rød og Glædelighed, fuld af
Angst for Synd og Guds Vrede og
derfor legemlig jeg, frædte en gam-
mel Mand ind i hans Celle. Luther
sagde sit Hjerte for ham, fortalte
ham om sin Glædelighed og sin Frygt
og led ham om Hjert. Den gamle
Mand misde ham om den opstali-
ke Trævedsfejdelse, som han havde
gjendt fra sin Barndom af, og som
han vel havde fremfægt de Træende
Gange. Manden betragtede sig
de Ord: „Jeg tror paa Søndernes
Færlighed.“ Saa viste Luther end
havde læst og gjendaget disse Ord,
laude de dog gjættit aldrig bragt ham
den midste Trøst. Men nu, da den
gamle Mand alvorlig og høitidelig
gjættit Ordene: „Jeg tror — Søn-
dernes Færlighed“, nu drog de den
unge, unge Mand's Hjerte Gudsord
og Død. „Nel“ tilhøiede Manden,
„du maa ikke tro, ikke blot af Davids
eller Peters Synder er forladte. —
dette tror ogsaa Djevlen; Guds
Ord er, at vi skal tro, at vore egne
Synder er forladte.“

Lige Ord havde en underlig Bif-
ning paa Luthers Svær. Han troede
nu sine egne Sønders Færlighed, og
Mærke lygte hans Sjæl. Han havde
endnu meget at lære; men han
førte denne ene, høitidelige Svandhed:
Søndernes Færlighed — og lært
den godt. Den Gællingskab havde
førret ham i hans Hjerte.

—
Jeg skal saa Barmhjertighed.
—

Den slet Hjertighed blev for nogle
Aar siden Etælets Svær kaldt til en
Fug Mand, som den stærke Del af
sit Liv havde levet i Ugudelighed og
havde dengang stor Synd paa sin
Samvittighed. Den Enger led de
høiteste Smerter, men havde meget
rolig og opmærksom til, da Presten
foreholdt ham, hvor nødvendigt det
var at omvende sig og tro, og paa
denne Maade lagte at forberede ham
til at nyde den hellige Rådover. Men
han tviler bestandig om, hvormed det
dog endnu kan gøres. Frede for ham,
da han var en saa stor Svænder. Han
frættede snarere for, at han ligesom
Sabad Jæfarist maatte gaa enig for-
sætt. Alle de trøstelige Vælgelser,
som Presten foreførte ham, besvarede
han med den Jættensind, at de ikke
kunne være flyvne for ham. Her-
over blev Presten meget beoværet og
had indelig til Herren, at han dog
maatte lagge ham de rette Ord paa
Væderne, hvormed han havde blæst
den Ege og reist ham op fra hans
Rød. Og ja, Gud indgav ham Høi-
led: „Den, som Muler sine Over-
trædelser skal ikke have Vælle; men
til, som besværet og forlæder dem,

skal saa Barmhjertighed.“ (Ordpr.
28. 11).

„Overlede“, svarede den Enger
fuld af Glæde. „Overlede? Saa
det ogsaa i Bibelen, eller er det endog
egne Ord? Dette er netop noget for
mig. Men De skulle, at det slet i
Bibelen? Presten tog den med
Saa besættede Bibel med sin Gul-
ten, slog op Etælet, viste den Sæge
del og sagde: „Se, dette siger den
hære, mandige Gud til ober, træstet-
løst Mand!“ Og ligesom den druf-
vænde slanger sig til den høitidelige
Gavn for at lære Høilgung, hærtes
grev den Enger's anlegte Hjerte det-
te Høilgung. Han lod sine Kærreste
falde og søgte med høg Høilgung, at
nu havde han fundet Høilgung; nu
søgte han, at Gud igen havde taget
ham til Naade; thi sin Synd havde
saa jo ved Guds Kraft forladt og
saa bestemt i Troen, derfor vilde
Gud nu ogsaa hode sin Forjættelse
og lode ham vederbøres Barmhjertig-
hed. Efter to Times Høilgung, i høl-
ten Tid han utvænligt havde holdt
sine Ene fællede paa disse Trættens
og Fredens Ord, hærtes han Høilgung,
og hans sidste Ord var: — „Jeg skal
saa Barmhjertighed.“

—
Fred paa Jorden.
—

Valter, Kællingskab, slet Jættens i
Orleans under den slet-frættede Skrig
i 1870-71 for tæller:

Beskuere og sletlige havde ikke
Julen fundet slet end i Vælgelserne
i Orleans. Høilgungstid til sit
Liv af Vælgelsen. Men der andæret
Jættens i Vælgelserne. Slet
Gover kunde der ikke være Tale om;
men hvormed mangede her den
bedste Gavn, og den slette Vælgung
af Vælgelsen om Høilgung's Høilgung
omariagete for Glæde. For Ju-
len var Stenningen Mandt de Enger
og Særde ofte get tung ved Tanken
paa Høilgung, Saaledes Høilgung en
Kællingsberger, da der blev Tale om
Høilgung: „Julen her i Vælgelsen er
dog ingen Jul. Jeg havde altid
tænkt, at det skulde blive Fred til
Jul, fordi de hellige Engle sang:

„Fred paa Jorden!“

Men denne Gang hode ikke de hel-
lige Engle slet rigtig; der blev ja
ingen Fred.“

Amidertid, da Jættens var
tætt den hellige Høilgung, og Høil-
gungstid blev foreført, trillede Høil-
gungstid med ad den hærte Høil-
gung's Høilgung. Paa hans Gavn til han
et Kællingskab. Efter Høilgung's Høil-
gung var hjem: „Her i Orleans her og
saa været Jul, og de hellige Engle
havde dog slet, der blev Fred.“

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret ..... \$ 75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks og give både den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli skikket til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1903, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K.

Naar de indsender Betaling maa de efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis det indsendes sig Feil, som ogsaa kan hændes, maa skrive straks. Hvis de ventler med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hvis de ogsaa med dette.

R. R. Gaard, Parkland, Wash., er nu Assjerer for Varneshjemmet i Parkland.

Alle Penges til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penges som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash.

Send alle Penges til Redaktøren, da det holder Trykret.

Ungdomsforening.

Ungdomsforeningens skal holde Stævne i San Francisco under Synodensmødet. Vi har nuværende den 2den Juni, men da vi ikke har hørt fra nogle Medlemmer om den Dag er os tilstede, som ved vi ikke om det bliver den Dag eller en af de andre Dage.

Såvel Delegerer til Ungdomsforening og som meddelt til Mødet.

Sangerfejten.

Den store Sangerfest holdes i "Globe Auditorium" i San Francisco, den 4de Juni. Det store Kor dannes af Sangere fra vore Kirker. Det er af aller største Betydning, at saa mange Sangere, som muligt tager Del. Om ikke hele Kirkerne kan rejse, som har saa mange Sangere fra hvert Kor som muligt rejse did. Gjør hvad de kan for at gjøre Sangerfejten til en Succes. Det vil blive os alle til Glæde og Ære.

Synodensmødet.

Synodensmødet skal holdes i San Francisco fra 11de Mai til 16de Juni. Over Nærheden har vi set til at sende to Delegerer. Man bør sende indsendt en Delegerat.

Arbejdsmødet.

Vien ikke af vælge Delegerer til Arbejdsmødet, som holdes i Port Madison fra 11. til 13. Mai i Pastors Søndags Skole. Vi har ikke Programmet, men ved, at følgende Samtaleemner foreligger: "Gjerrighed" indledt af Pastor O. Eger. "Barneopdragelsen," vi ved ikke nu hvem som er Referent. Raadsmødet og dets rette Brug," indledt af Pastor O. J. Ordal.

Den store Kirkekoncert.

Den store Kirkekoncert, som skal afholdes i Vor Frelsers Kirke paa 3de og 17de Gade den 28de April, begynder til at blive en af de bedste, vi har hørt.

Vedende Musikere i Voren skal afvære.

Vi kan nævne følgende: Miss Mary Cox, Soprano; Mr. og Mrs. Joergens, Hornet og Violin; Mr. Lawrence Johnson, Piano; Miss Anna Johnson, Piano; Mrs. Pastor O. K. Stud fra Seattle; Mr. Storli, Violin og som har de vort Kirkekor. Viem ikke Tiden den 28de April i Kirken.

Reklame

Alle Prester og Delegerer som ønsker at overvære Synodensmødet i Port Madison 11de til 16de Mai bedes melde sig til undertegnede helst inden 9de Mai. Som omgive og sterke i Ven om et godt Møde.

Alle fra nord og syd gaar af Tugget i Seattle og tar S.S. "Qual" til Madison (første Stop fra Seattle). S.S. "Qual" gaar fra Her 3 ved Enden af Madison Street kl. 10 Form. og 5:15 Aften.

A. Sandmel,
Port Madison, Wash.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelsers Kirke, 3de og 17de Gade, O. J. Ordal, Pastor. Konfirmation kl. 11. Aftenlang paa Kvist kl. 7:30. Det er en stor Masse af Konfirmander, som skal konfirmeres. Jakk er der iaar 19 Konfirmander.

Concordias Rejstgjæstjeneste Søndag Aften var godt besøgt. En stor Forsamling lyttede til Pastor Olof Egers udmærkede Foredrag: "Om mine Erfaringer med Renselser, som for paa Sjælsgrunden af Viisdom." Ungdommen var glad over at ha den Pastor Eger og alle mlader var dette Tilfældet med de Voktere. De for en Tid siden ca. 200 af vore mest aktive Gæster rejste til Alaska og andre Steder for at se o. a. som er vor Ungdomsfolks betydelig formindsket. Men til Væltens ventet vi den hjem igen. Gud vilge vor Ungdom med sin Bestaaelse.

Miss Gyderud, som maatte underkaste sig en alvorlig Operation, er nu i god Bedring. Det vil glæde hendes mange Venner at høre dette.

Vest Tacoma.

Gudstjeneste i Janssens Kapel, No. 11th og Stevens Str., Søndag kl. 11. Søndagskole kl. 10. Aftenforeningen møder Onsdag i Kirken med Mrs. Johnson som Særling. Alle velkomne.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i Den Luth. Kirke, Warner og 6th, Søndags Aften 7:30. Søndagskole kl. 10 Form. Konfirmanderne møder Fredag kl. 3:15. Ungdomsmande Fredags Aften i Kirken.

Parkland, Wash.

Lørdag Aften den 24. April holder "Billing Workers" et Program bestaaende af følgende Nummer: 1. Piano Solo; 2. Vocal Solo; 3. Fløjten ene del; 4. Chorus snging; 5. Cornet Solo; 6. Dialogue; 7. Orkestret. Adgangspris 10c. Forfriskninger serveres. Alle er hjertelig velkomne.

Parkland Kvindeforening møder den 28de April hos Mrs. Dr. Rønning.

Mrs. Egan og Mrs. Doll fra Seattle kommer med deres Børn Mr. John Lunde besøgte Parkland forrige Uge.

Prof. Sisker fra Stiens Højskole holdt et meget lærerigt og underholdende Foredrag om Sverige i Akademiet Auditorium forrige Lørdag Aften.

Billing Workers gik en Underholdning paa Lørdag Aften i Stiens Bojement. Adgangsprisen er 10 Cents. Forfriskninger 1 Cent. Alle velkomne.

For at glæde sig over Jubilæet af elektrisk Våg ved Varneshjemmet samledes man i Hjemmet forrige Søndag Eftermiddag. Taler holdes

af Pastor Hartab, Prof. Warden, Jacob Lunde og Prof. Song. Der var ogsaa Salmsang paa Kvist og Sangstykke ved Hjemmets Værn. Som Repræsentanter for Tacoma Children's Aid Society der var gjort sig meget for at faa overbragt Våg i Hjemmet, var Misses Mrs. Wien og Mrs. Elov. Gjennem denne Forening har ved Mrs. Arns forrige Besøgsbesøg, er der samlet \$300 til dette Formål.

Akademiet har nu 104 Elever.

Varneshjemmet.

Marta Simpson, vi har gæstet, led af Tjenstløshed, da hun kom did for nogle Maanedes siden. Hun kunde dog saa nogenlunde taale at læse og følge med sine Skoleringer i Skolen. For nogle Uger siden maatte hun opgive Læsning og Skolegang og lade sine Pine underkastes af en Læge. Efter at have været to Uger hos Doktorhoff, der foreskrev Røgenbidler og Massede hendes forvædede Briller, er hun kommen langt paa Bedringst Vej.

Ellen Carlson, som har gæstet, har nu været her i den mest to Uger. Hun er frisk og klar, holder og besøger og løber omkring med sine venlige. Da hun kom did fra Alaska kunde hun høsten gaa eller haa. Hun kunde ikke holde en Skole eller en Besøgsmand i Skolen. Måden maatte gives hende i Høvede Form. Afstanding maatte se ved vore Varneshjemmet. Det var et dødt Arbejde at tage Vore paa dette Varneshjemmet eller Dag og Morned efter Morned. Souvere Tider som det ud til, at alle Strax skulde være forsvundet, men endelig efter nogen Angstelse vilde det sig Tegn til, at Synodensmødet var i Afstand, og nu er hun kom langt frisk med Begyndelse angaar, dog med den Undtagelse, at hun har ikke sukket. Kvartales det er med Munden ved vi endnu ikke. Høsten har lidt lidt set Dollars Morneden for Varneshjemmet Dobold, men dette Velbehag desfer ikke paa lang Tid de Udgifter, som Hjemmet har hørt med at drage Omsorg for det.

Endelig har vi haft et langt nært Dulle ophold—elektrisk Våg. Det er omkring lytt til Våg i Kalkullen. Nu beder man alle længere af anstrængelse under Værning eller Samarbejde, nu er det vedt ved Våg af Våg og Sammenkomning af Værner. Naar Mødet holder paa og Musikere trædes, da gjennemkommer en behagelig Jakk til Værner paa Grund af den Mærked, der beder sig ud over Omgivelserne.

Søndag Eftermiddag den 11de April havde vi en behagelig Sammenkomst i Varneshjemmet. Foruden

P. Oscar Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

Lien's Pharmacy

Standinavisk Apotek
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udlydes nøjagtig
M. 7814 1181 Tacoma Ave

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 594 Tacoma, Wa

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier
J. F. Visell Co.
1321 Pacific Ave.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

707 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 293-A 2392
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

1894 forflyttedes han til Min-
neta, Minnesota, hvor han arbejdede
til 1901 da han kaldtes til Profes-
sor i Altskolehistorie, Dogmatik og Bi-
teknik ved Luther Seminar ved Ham-
line, Minnesota, 1893. Ved Minne-
sota Distrikt Søndemøde i Wilmar
fra 20. til 28. Juni 1900 kaldet
Prof. Ove Pastor Blüte med at re-
ferere over det andet Bud og paa
Jama Distrikt Møde i Stary City
fra 20. Mai til 3 Juni 1900 referere
han over Verden om Næstherdigheds-
gjortelen i følgende Punkter.

1. De uretfærdige skal ikke være
Guds Rige.

2. Alle Mennesker er af Naturen
uretfærdige.

3. Ingen Menneske kan gøre sig
selv retfærdigt, hverken helt eller del-
vis.

4. Gud er den store retfærdig-
gører, og det giver Gud, det han forlader
Mennesket dets Synd.

5. At den retfærdige Gud for-
lader Mennesket dets Synd har sin
Grund heri og alene den, at han og
han er en nådig Gud, og at Kristus
har gjort fuldtilstrækkeligt for Verdens
Synd.

6. Ved sin Forsoningsgjerning
har Kristus erhvervet en fuld Synds-
forladelse for alle, men skal denne
forladelse blive den enkelte person-
lige Guds, maa den meddeles
ham og annonceres af ham.

7. Syndsforladelsen meddeles af
Gud altsammen i Gudsordene, Evan-
gelisten, Daaelsen og Nadveren.

8. Syndsforladelsen annunceres
af Mennesket ved Troen, som forud-
sætter Syndsbevidsthed og Anger.

9. Da Anger virkes ved Troen
og Tro ved Evangeliet; gælder det,
at Troen først som Evangeliet ret-
telig anvendes.

10. Den ved Troen retfærdig-
gjorte og sin den ved Troen retfærdig-
gjorte har begyndt at holde Le-
ven.

11. Den ved Troen retfærdig-
gjorte vil i Gimmelen ogsaa have en
fuldkommen iboende Næstherdighed.

12. Men den som tiltrængte Kristi
Næstherdighed er dog her i Tiden
aldrig det eneste, hvorfor han grund-
et sit Selvfølelse, og vil hævde
i Evigheden være det som han først
og fremst lasset og prøvet Gud for.

Et sprog har paa Minnesota Dis-
trikts Møde i Stary City, Minn., fra
20. til 26. Juni refererede Prof.
Hove over det 1ste Bud med følgende
Punkter som Grundlag:

1. At vi holder Guds Ord højt
og i Nærvær og har Lust til at høre og
lære det.

2. At vi har Omhu for Forbuds-
budsens Næstherdighed og rette
og rigelige Udøvelse iblandt os.

3. At vi deltager flittig og rig-
tig i den offentlige Gudsordet.

4. At vi flittigt bruger Guds
Ord i Hjemmet til vor egen Berø-
else og Lydighed.

5. At vi enhver i sit Hald gjer-
ne lærer andet Guds Ord.

6. At vi altid fastholdt beholder
det i vor Hjerte, at hele vor Liv be-
beres deraf og helliges derved og
bliver en Salvet i Herren.

Grundlaget paa nordvestlige Dis-
trikts andet Søndemøde i Minn.,
N. D., fra 17. til 23. Juni 1910 re-
fererede Prof. Hove paa Engelsk over
de Ord Rom. 1, 16: "I am not
ashamed of the Gospel of Christ"
under følgende Punkter:

1. What is the Gospel of Christ?

2. What is it that tempts us to
be ashamed of the Gospel of Christ?

3. Why should we not be ashamed
of the Gospel of Christ?

(Wete.)

Det største Bevis paa Guds Nær-
lighed.

En Mand paa Vuthers Tid lod
bære et vægtskål, som han tog med sig
Kærligheden, men tog ingen Skade.
Da han nu kom til Vuther og bragte
sine Ord, hvorledes Gud havde be-
røstet ham, og hvorledes han der-
af kunde slutte, at Gud maatte have
ham meget kjær, sagde Vuther:

"Kære Ven, I har vel noget an-
det, højere, og bedre, hvormed I kan
fortælle, at Gud har Eder kjær. Tag
Kristi Videlse for Eder, saa vil I ha-
ve Karog nok til ikke at talle om
Guds Nærhed til Eder."

Et nyttigt Ringerpeg.

I en Række i Trossi kan man paa
Kærlighedsstolen se en indtrængende
indfølelse i Tro, hvis Grund holder
et stort. Den er sat der for at vise
alle Forbudsstolen, der bærer For-
budsstolen, hvad det skal være som
men for deres Forbudsstolen: Jesus
Kristus, den gudsforlovede, Verdens
Frelser.

Forlad ikke eders egen Forsamling.

Forstegen, den berømte Guds
Mand, riste engang over et Mand
sammen med en Sesterner, som gjerne
svillet at han drøgt ham med til sit
Bort. De havde kun en meget skæ-
nselig Mand paa Rejse.

"Vil du ikke heller forluge ud af
denne elendige Mand", spurgte For-
stegen, "og prøve at komme Mand
ved at svømme? Hvor let kan ikke
denne skænselige Mand gaa istykker?"

"O," svarede den anden, "vi er
dog altid sikret i Manden end paa
Bandet."

"Ser du," svarede den anden,
"netop derfor agter jeg at forblive i
min Ristes lille Skib, selv om der i
deres kan være meget, som er skæns-
ligt og ufuldstændigt."

Forbinder eder nær Gud.

Et nyttigt Vidensbud fortæller:

Jeg kom til en Mand, som i flere
Aar havde troet sig i Forning med
den levende Frelser. Nu kom han
Kærlighed og bød på i sandelig
Mærke. Karikagen dertil var nok
efter hans egen Velsignelse, at
han var og var havde forladt at
sige sig, hvor Guds Ord forkom-
tes, at han havde truffet sig tilnæ-
ret fra Samfundet med dem, som efter
at havde om Guds Ord, og levede
mere for sig selv. Ikke for andet var
Herrens Mand ladet at tale om de Ord:
"Vader os ikke forlade vor egen For-
samling, som nogle har for sig."

Jeg forstod det at overbevise ham
om, at Herren lugter ikke i Brede,
men for at bringe os til Erfartanke
og for at føre den bortdrevne tilbage
til ham, hvis Hjerte er fuldt af Nær-
lighed, og til de Helliges Samfund.
Den indledte opmærksomt til Ordene,
hvorefter vi lod sammen. Rogen Tid
efter begyndte han at søge til Guds
Ord, og jeg havde, at hans Sjæl
skal finde Gode i Jesu Guds og en-
gang saa præcise Herren i de Levendes
Mund.

Har De modtaget Kvittering?

En Arbejder i den Norske Rystma-
tion fortæller:

Jeg rakte en Sjemand et lille
Brev med Tiden, "Gjalden er be-
talt."

Paa Brevet og afslutning i den Sen-
ligt at gjælde for vittig Mand. I
ne Sammenhæng sagde han: "Derfor
den er betalt, saa behøver vi jo ikke
at behøve os mere om den Ting." Jeg
svarede: "Ja, Gjalden er be-
talt, men hvad de skulde spørge om er
dette: "Har jeg ogsaa modtaget
Kvittering?" Han saa alvorlig ud
og sagde:

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
4 Procents aarlig Rente
Køber vi til Sparingskred to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$100 eller mere.
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; O. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

Mennefte, hvad er du?

(Af „Frederiksen“ ved B.)

(Forts.)

Følge vi vor Skabelers Jorder Slægts Udøvelse og give Kød paa de jordlige Mandesmarker, den har reist sig fremgigiemmen Historien, er det i Sandhed intet, der træder saa karpt frem, som Fiendskabet imod Gud. Dette Fiendskab udførte det første Brodermord; det nedfaldte Natfærdighedens Dam over den første Verden, som hele Slægten med Uundgaaelse af Noah og hans Familie maatte gaa under i Sundersøens Bølge. Dette Fiendskab imod Gud aabenlyrede sig i det Raab, som Herren hørte fra Sodoma og Gomorra, og nedfaldte de Retfærdighedens Flammer, som bortskaffede hine Byer fra Jorden. Da Herren med „høi Haand og ubæret Arm“ vilde frelse sit Folk fra Egyptens Trældom, da var det dette Fiendskab mod Gud, som opflammede Faraos Hjerte, som gav udbredt: „Og er den Gud, som Kæft jeg kalde ældede“ og begyndte en Strig mod den høvle, der stilledes som alle jaadanne Strige med det gamle Egyptens Undergang. Og Herren havde udræst sit Folk fra „Trældoms Hus“ og villet det under sin høvle Cypselring og Vedelse, var det dette Fiendskab, som uopberlig satte Herterne i Oprør mod Nefens og hans Slæftræder og nedfaldte som frugtelige Strafdomme over Folket, at de fleste af dem, som udgik af Egypten, fandt sine Græve i Skenen. Og hvoreledes aabenlyrede ikke dette Fiendskab sig blandt den Slægt, som havde taget Kanaan i Arv? Efterat Herren ligesom havde forsøgt alt, havde med Raadshandling og Straffedomme over Folket, at de fleste af dem, som udgik af Egypten, fandt sine Græve i Skenen. Og hvoreledes aabenlyrede ikke dette Fiendskab sig blandt den Slægt, som havde taget Kanaan i Arv? — Efterat Herren ligesom havde forsøgt alt, havde med Raadshandling og Straffedomme, men som lige som i Qaastæthed udbredte: „Hvorfor vilde I haare udermere, da I kan høre eders Nidvigelte.“ „Det gamle Goved er fast, og det gamle Hjerte er fast“ (Hi. 1). Og da Herren lod den faldne Slægt blive Øjenkand for det første Hærlighedsbevis, som Jord og Himmel nogeninde har været Bilde til, idet den kendte sin enderne som for at redde de affaldne Syn, da vilde Fiendskabet sig forførdeligere end nogeninde og som Hærlighedsbened himmelboarne Toff Død og Undergang. Og dette Fiendskab gav sig

ikke tilkants, fremad Guds og Wesselfant som havde lyset sit Goved i Lyden.

Og der mange enkelte Personer kunne vi ikke og kan frembringe som flaaende Vidnesbyrd paa Menneftefjendets Fiendskab, trods og Oprør imod Gud. Vi have en Saul i det gamle og en i det nye Testamente, der som som levende Billeder paa hvert eneste Ademsbarn, hvor forskjellige de end kunne være fra blot i samme Beskæftelse.

Vi have med Jild holdt os til Guds Gienomsjolk, fordi dette Jells Historie eller slægt ikke er Fiendskabet som et Fiendskab imod Gud. Skulde vi søge at fremstille Fiendskabet og Gudsforhadningen hos alle Tidens uopberlige Bedringsfolk, da maatte vi male fort i fort og fortale os i det høvle Mærke.

Vi have set, hvoreledes den naturlige Jordervele aabenlyrer sig i aandelig Død og Fiendskab mod Gud; vi ville nu lidt nærmere undersøge det gamle, fra Gud affaldne Mennefteherte, for rigtig at som Nefens „Delagtigheds Vederskjængelighed“, paa det Sted, som Gud havde bestemt til sin Bolk.

Da den store Hjertehender tankebrede som vor Jord, modde han alderlig som stort Fiendskab mod og Uimodtagelighed for Sundersøens Død, som bes de arme forklindede og egenrettlige Jordervele. Det som egentlig firtede dette Fiendskab frem i Døgen, var det Sundersøens Død, der itraaledes ind i Menneftehertets forførdet Død, angreb Sundersøens bannetlige Mæder og fremviste Hjertet i al dens Hærlighed og Hænte Sundersøen til personligt Væde med Gud. Saaledes siger han i Mark. 7, 21: „Vi Menneftenes Hjerte udgaa ender Tanter: For, Skjelmenet, Mord, Tverf, Hjertighed, Udskab, Svig, Uærlighed, ondt Die, Gudsbespottelse, Dømmet, Uforstandighed, alle disse ender Ting udgaa indvortes fra og giver Menneftet urent.“ Apostelen Paulus forfatter denne Bille og siger om de samme Hjerte, at de ere „opfyldte med af Uretfærdighed, Hæteri, Skalkhed, Hæmskyhed, Udskab, fulde af Hæmskyhed, Blodhæit, Trætte, Svig, Bannet, Fretulere, Qvæmskere, Gudsforhadere, Boldtanand, Uvordige, Stjertaleude, Hægtige til ondt, Jernstære ulovlige, uforstandige, trolose, ufærdige, uforsigtige, uærlige; vilde, endog de hende Herren Dorn. — at de, som gjøre jaadanne Ting, ere faldne af de — dog ikke alene gjere det, men have endog Tilbedag i dem, som det gjere.“ (Rim. 1, 29-32).

Saaomt ser det Billedet ud, som Sundersøens Rand maler af hvert

Adems Barn. Saaomt ser det Hjerte ud, som dag mange bedrøgnede Døcter laide et godt Hjerte! Denne Hjertebolk, som var bestemt til at Tempel for Herren, er saaledes „opfyldt“ af al Uretfærdigheds Bedringsgjællighed. Væder os nu høre, hvem der regjerer og styrer. Vor Fæstjer siger: „Naar den første bannet benogter sit eget Bolk, bliver det, som hører, med Fred. West naar en Hæfere end som kommer over ham og overvinder ham, da docthæp, som hans fulde Gernik, som han forled sig paa, og udder som Nef. — Naar den urne Rand forer ud af Menneftet, væder han gjensom første Stedet og søger Væle; og naar han ikke finder den, da søger han: Jeg vil vende om til mit Gud, som jeg gif ud af. Og naar han kommer, finder han det felet og prødet. Da gaar han bort og tager sig andre Kander til sig, som ere værre end han selv, og naar de komme ind, so de der, og det sidste bliver værre med det Mennefte, end det første.“ (Luc. 11, 21-27. Skilfen forførdelig Skilbring! Og det er Sundersøens Slum, som hende tole som Hjertet — en Bolk for Dævelen, — et „Guds“ et „Molods“, som „bliver i Fred“, jaalange den „Hæft beaendene“ har „bevopte“ det. Det er saaledes ikke har hærst talt, naar

- PACIFIC DISTRIKTS PASTER.**
- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
  - Baalon, H. E., Sylvania, Wash.
  - Bergesen, R. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
  - Birkhaas, I., Box 175, Rockford, Wash. state, Wash.
  - Boelgen, E. H., 222 Athens Ave., Oak land, Cal. Tel. Oak 429.
  - Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
  - Borup, P., Cor. A & Pratt St.,ureka, California.
  - Brevig, T. L., Yeller, Alaska.
  - Bretvik, G. I., Genesee, Ida., House 1, Box 20.
  - Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
  - Evjenth, Rev. R. U., 256 Hermann St., San Francisco.
  - Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
  - Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
  - Foss, L. C., 1910 Franklin Ave., Seattle, Wash.
  - Groensberg, Past. O., 37 Cottingwood St., San Francisco, Cal.
  - Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
  - Harsrud, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.
  - Helandahl, O. E., Fir, Wash.
  - Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
  - Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
  - Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
  - Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
  - Lana, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
  - Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

- Neeste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 312 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen, Rev. N., 1907 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Pross, Past. H. A., So. 210 Chandler St., (24 feet of church, R. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Pross, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wn.
- Stensrud, E. M., 2465 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stoh, H. A., 4215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Lehnos, Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Legue, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Guard, K. K., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland.
- Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.

Luthersk Dokumetation, Bergen, Norge, uddeles gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sang. Ialt solgt \$500,000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Dome.
Naar Du kommer til Portland, Ore., Benz, billige Bærser for Rejsende, tog ind paa The Stephen Dome (det norske Hjem for unge Mand.) Stephen Home, 210 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Puget Sound Posten

Printing Department
For all kinds of

JOB PRINTING
Business or Visiting Cards
Billheads, Letterheads,
Statements, Etc.

Also Equipped with
Linotype
and
Modern Machinery
for Printing

Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the
PUGET SOUND POSTEN
119 So. 14 St. Tacoma.

Bestillinger modtages paa 'Politikalendareren,' der vil vare rødt til Forsending den 15. December. Ligeledes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger have paa Lager til billige Priser. Postorden fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

Paulus i 2 Tim. 2, 26 siger om de uligenskabte Mennesker, at de ere "sagns af Djæveler" til at gøre hans Vilje. Herrens Ordet Narnial siger i Sap. 17, 9: Hjertet er bedrøveligt mere end alle Ting, og det er ulægligt, hvo kan fænde det.

Herren selv siger, at der er saa lang Afstand mellem himmel og Jord; og hvo staaende langt er ikke dette, naar det glæder Skueskueket fra Sandhedens Mund om Beskaffenheden af Menneskets Jordbarvælle. Saa kan synes at have indfat en del af Beskaffelsen i dette til Faldet, der heligens skulle trode: "Fred og ingen Aar," og disse Beskaffelsen ere de hvide Jordbarvælinger. Mennesket mener om sig selv midt i denne sin Fortælling. Derfor siger ogsaa David med rette: "Menneskets Værn ere afenskabte Forskjælighed; Menneskene ere Vagn,

Naar de oplægges i Bogstavelen, da findes de tilbage lettere end Forskjælighed. (Sal. 62, 10).

I Rom. 8, 10, der den store Hedningernes Apostel malet et frøglad Bilde af det faldne Adams Barn. Vi ville slutte denne vor Afhandling med at betragte dette Bilde paa lidt nærmere Nærv. Den begynder saaledes:

"Der er ingen retfærdig, end ikke en; der er ingen forstandig; der er ingen, som søger efter Gud. Alle ere afvægne, de ere tilkommen blinde udsættede; der er ingen, som gjør godt, der er end ikke en. Deres Stræben er en ondskabs Oms; med deres Længsel behage de; Sjæles Vilje er under deres Væber; deres Mund er fuld af Forbandelse og Beskjæ; de ved Jædder ere fæste til at udøse Blod; der er Jordbarvælle og Gledelighed i deres Besk. og de have ikke fæstet Fredens Vel. Der er ikke Gudsfrugt for deres Pine."

Dette maas vel kaldes og være "Sagt under Stønden" (Rom. 7, 14). Vinder du fjære Væber, at dette er et Portrat af dig? At der ikke findes en eneste retfærdig, vil du maasse indestemme; men naar saa Apostelen siger: "Der er ingen forstandig; der er ingen, som søger efter Gud." At imod du maasse, det gaar altfor vidt. Hvo her: hvo du vedes din Fortand i sandelige Ting, saa du ved, hvad den harer til? Har du forsøgt ved Hjælp af din Fornuft at udfinde en Maade, hvorpaa du kan

blive løst til Sandhed og Rindforøring med Herren? Og har du forsøgt ved din naturlige Fortands Ved at kunne udvalde, forstaa og høre dig Guds Ords Sandheder, havde naar det gælder den Jordbarvælle og den Fælle? Har du saaledes ikke blot mit om disse Ting og tilgævet dig endel Begreber, men virkelig søgt at fatte dem med Hjertet og satte dem i Værelse? Sandelig, da saa du nok fatte dig paa Davids Blods og Beskjæ: Der er ingen forstandig; der er ingen, som søger efter Gud.

Det naturlige Menneske kan være meget forstandigt i timelige Ting, men naar det gælder sandelige, da er det et gruelt Værk. "Det naturlige Menneske fatter ikke de Ting, som hører Guds Sand til; de ere ham en Dørlighed." Derfor har vor lutheriske Fædre med Rette sagt: "Menneskets Fornuft eller naturlige Fortand er, hvortil den endnu har en liden hvidt Skind af den Erkjendelse, at der er en Gud til, ligesom ogsaa Moses Gave (Rom. 1, 19 sa.), dog saa uvidende, blind og forvæddt, at endog de aller fornuftigste og lærdeste Folk paa Jorden, som læse eller høre Evangeliet om Guds Søn og Fortællelsen om den evige Sandhed, dog ikke af egne Kræfter kunne forstaa, høre, forstaa eller tro og holde det for Sandhed; ivertimod, jo større Vid og Alvor de anseende og jo mere de ville med sin Fornuft Begrebe disse sandelige Ting, des mindre forstaa og tro de, og de holde sig fast paa sig selv Dørlighed eller falsk, lærend de Vise oplyste af den Dørlighed. — — —

Sigelas lærer Skriften, at Mennesket i sine Tænder ikke alene er højt og højt, men ganske dødt (Eph. 2, 1, 5; Kol. 2, 13). Sigelom nu det Menneske, som er legenslig dødt, ikke kan af egne Kræfter, berede eller skaffe sig til at høre det sandelige Ord, hvo kan høre det heller ikke det Menneske, som er sandelig dødt i sine Tænder, af egen Magt skaffe eller berede sig til Opvækkelsen af den sandelige og himmelske Retfærdighed og Liv, hvortil det ikke ved Guds Søn bliver befriet fra Dødens Død og Levendegjørelse." (Koncordieformelen om den friske Vilje.)

Videre siger Paulus paa nævnte Sted: "Alle ere afvægne." Dette synes vel heller ikke saa vanskeligt at erkende, men naar man har tilføjet: "De ere tilkommen blinde udsættede; der er ingen, som gjør godt, end ikke en," da synes man maasse at gaa den Væber altfor vidt. At man er fuldkommen udsættede til alt muligt godt, det erkender man sandelig ikke. Hverud Løden med sine sandelige Aarv trænger ind i Hjertets Dø.

(Here.)

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Berglund Bros.
Kaffehus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Figs, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1305 Commerce St. Tacoma

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Udvalgt rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Jarmene, paa Rader og til Gamle og Bøge, vil vi gjerne saa Dem til at bestille Opvækkelsen paa Lutherisk Bogmission, mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes med et ufærdig Udvalg ved Sandhedens til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.
The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This Department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
  2. Intermediate Grade.
  3. Advanced Grade.
  4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Abonner paa
"Pacific Herald"
Koster bare 75c pr. Aar.

"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig oplysende Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra

Navn .....

Adresse .....

Gammel Ny Abonnent.

Arbejdsgst.

Navn .....